

MARIANNE (Ned. versie)

‘k Ben Marianne, proletaren,
mijn naam is overal bekend.
‘k Draag op mijn losgewonden haren
de rode muts der vrijheidsbent.
‘k Ben uit het ruwe volk geboren,
de dag dat ’t uur der vrijheid slaat,
zal hij als man mij toebehoren,
die ’t moedigst aan mijn zijde staat.

Ga, Marianne,
voer ons aan,
verlos de maatschappij,
nu van tirannen
en maak ons vrij
en maak ons vrij.

Mijn republiek, o proletaren,
door d’ eeuwen heen omvergehaald,
zal aan dezelfde dis u scharen,
wanneer gelijkheid zegepraalt.
‘k Eis van de man dezelfde plichten,
dezelfde rechten voor de vrouw.
Zo zullen wij de mensheid stichten
een vrij en vreedzaam staatsgebouw.

Stort neder, oude vestingwallen
zodra het licht der rede gloort.
Dat troon en beurs en altaar vallen,
maar ook de laatste kerkerpoort.
Dan zal de vrijheid d’ aard ontginnen,
hoe langzaam z’ ook haar weg bereidt.
Doch ’t moeilijkst werk om t’ overwinnen
is ’t bolwerk der onwetendheid.

De verhalen van diepe miserie waarin onze bevolking in de 19de eeuw werd gestort, stoten ons tegen de borst. Is dat onze geschiedenis? Wat een rampzaligheid! Velen willen er niet van weten. En vergeten en passant de schitterende verhalen van bewustwording, harde strijd, groeiende solidariteit en sociale vooruitgang, waarin het lied een belangrijke rol speelde. Wie daar achteloos overheen stapt, zal de geschiedenis niet begrijpen evenmin als de bedreigingen van deze tijd.

Enkele van onze zeer bijzondere medewerkers:

Paul Brousse

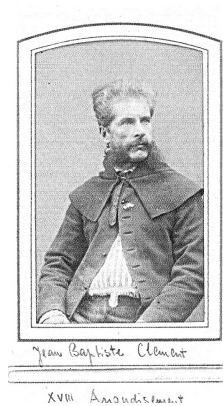
Aimé Bogaerts

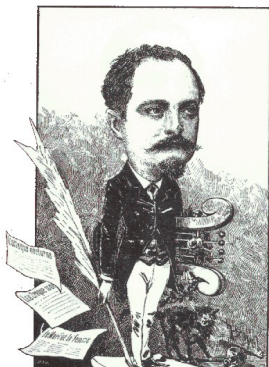
Karel Waeri

Rindert van Zinderen

J.B. Clément

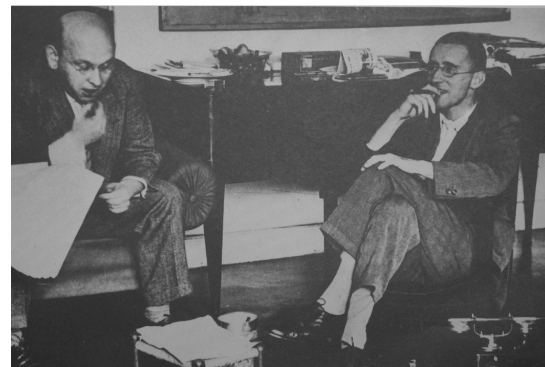
Jules Jouy

Pierre Degeyter

Rik Van Offel

Hanns Eisler & Bertolt Brecht

BANKENLIED (Allons faire un tour à la banque)

Wir sind entlassen!
Jetzt ist’s so weit!
Liebe Leut’, liebe Leut’!
Wir ziehn auf die Banken,
Revidieren die Kassen,
Revidieren die Kassen!

Zonder werk en geen cent op zak
Nergens komt ge nog aan de bak
Zo doolt ge maanden door de straten
Geen stukje brood, ’t is hoge nood!
Onze magen zijn in alle staten!
We eindigen straks nog in de goot!

Wij zijn ontslagen!
’t Is nu of nooit!
Allemaal, maak kabaal!
Kom op naar de banken,
Hen rekenschap vragen,
Hen rekenschap vragen!

Es scheint fast, dass die Handelsherrn
Bankhäuser und Fabrikskonzern
Den gleichen Spruch im Schilde führen!
Sie machen treu und schlicht Bankrott
Die Ärmsten! Ach es ist zum Rühren!
Könnt ich’s doch auch tun, lieber Gott!

Wir sind entlassen!
Jetzt ist’s so weit!
Liebe Leut’, liebe Leut’!
Wir ziehn auf die Banken,
Revidieren die Kassen,
Revidieren die Kassen.

Ne serait-il pas plus moral,
Pour mieux remédier au mal,
De troubler un peu l'existence
Des crésus et des ripailleurs

Alle teksten & info / Textes en français:

www.vivelasociale.be

Qui condamnent à l'abstinence
La famille des travailleurs ?

Le travail manque !
Il est grand temps,
Les enfants, les enfants,
D'aller faire un tour
Un tour à la banque,
un tour à la banque !

DAS VIELLEICHTLIED

Vielleicht vergeht uns so der Rest der Jahre
Vielleicht vergehn die Schatten die uns störten.
Und die Gerüchte die wir kürzlich hörten,
die finster waren, waren nicht das Wahre

Vielleicht, dass sie uns noch einmal vergessen,
so wie wir gern auch sie vergessen hätten.
Wir setzen uns vielleicht noch oft zum Essen.
Vielleicht sterben wir noch in unsern Betten.
Vielleicht, das sie uns nicht verdammen sondern loben.

Vielleicht gibt uns die Nacht sogar das Licht her.
Vielleicht bleibt dieser Mond einst voll
und wechselt nicht mehr.

Vielleicht fällt Regen doch von unten nach oben!
Vielleicht fällt Regen doch von unten nach oben!

... Het Vlaanderen dat ik zag is geheel anders. Eene bevolking van mannen, vrouwen en kinderen, onderworpen aan een verbeestend, bijna altijd ongezond en verschrikkelijk langdurend werk in de weverijen, in de spinnerijen, in de zwavelstokfabrieken, in de touwslagerijen, in de steenbakkerijen. De werkeloosheid, de afgrijpselijke werkeloosheid die de bevolking uithongert. Werklieden die met moeite 4 uren daags kunnen slapen Kleine kinderen die, wanneer de thermometer 10 graden onder het vriespunt aanwijst, gedurende 12 uren daags een rad moeten draaien. Eene verschrikkelijke kindersterfte in de fabrieksstede. Uitgeperste, uitgebuide zwoegers, die dan nog op hun loon bestolen werden. overal rijke huizen van pastoors en van fabrikanten, prachtige kloosters, uitgestrekte fabrieken, schoone kasteelen, groote lusthoven, talrijke en overheerlijke kerken, tegenover kleine, arme, vuile werkmanshuisjes. Een naarstig volk dat zich slechts met aardappelen en brood spijzen kan en door gebrek aan voedsel, traag maar zeker, het slachtoffer der ontaarding wordt. Socialistische strijders die door priesters en door patroons onteerd, belaster, uitgehongerd en zelfs tot over de grens vervolgd worden. Ziedaar het werkelijke Vlaanderen...

Arm Vlaamsch volk, zal uwe machteloosheid ooit deze monsterachtige kracht, deze hydra met 2 hoofden: de Kerk met de sterkte, haar door eeuwen overheersching nagelaten, en de Burgerij met al haar goud, kunnen overwinnen?
(August De Winne, A travers les Flandres - Door Arm Vlaanderen, 1903)